

החטיבה המקצועית

החלטת מיסוי : 7459/15

תחום החלטת המיסוי : מס ערך מוסף.

הנושא – החבות במע"מ של עלויות אכיפה וגבייה הנגבות מהלקוחות – החלטת מיסוי שלא בהסכם

העובדות:

1. חברה רשומה כ"עוסק" לצורכי מע"מ מספקת שירותי מיס וביוב.
2. החברה הוקמה מכוח חוק תאגידי מיס וביוב, תשס"א-2011 (להלן: "חוק תאגידי מיס וביוב").
3. החברה שולחת ללקוחותיה, אחת לחודשיים, חשבונית עיסקה בגין שירותי מיס וביוב שסופקו (להלן: "החשבון").
4. לצורך התמודדות עם גביית החובות בגין החשבונות שלא שולמו, מפעילה החברה מערך גבייה ואכיפה (להלן: "מערך הגבייה").
5. לצורך הפעלת מערך הגבייה משתמשת החברה בשירותיו של מלכ"ר (להלן: "המלכ"ר") המחזיק בחברה.
6. המלכ"ר מעניק לחברה שירותי גבייה ואכיפה וכן שירותי מיחשוב הנדרשים עבור מערך הגבייה. בגין שירותים אלה משלמת החברה למלכ"ר תמורה מוסכמת.
7. החברה שולחת לכל אחד מלקוחותיה, שלא שילם את החשבון במועד, דרישה לתשלום חוב והתראה לפני ניתוק אספקת מיס.
8. במסגרת הדרישות לתשלום מפורטים שני רכיבים לתשלום –
  - א. אגרת מיס וביוב, המהווה את סכום החוב לפי החשבון.
  - ב. חיובים שונים, הכוללים, בין היתר, הוצאות גבייה.

9. נכון להיום, החברה מחלצת את רכיב המע"מ מתוך סכום הוצאות הגבייה, ומעבירה אותו לרשויות מע"מ במסגרת דיווחיה.

הבקשה:

אישורנו כי הוצאות האכיפה והגבייה אותן גובה החברה מלקוחותיה אינן חייבות במע"מ.

תמצית הסדר המס ותנאיו:

להלן עמדתנו בשים לב לנסיבות המקרה-

1. סעיף 7 לחוק קובע:

"מחירה של עסקה הוא התמורה שהוסכם עליה, לרבות-

- 1) כל מס, היטל, אגרה או תשלום חובה אחר המוטלים על העסקה שלא על פי חוק זה, זולת אם הוטלו בדין על הקונה אך למעט מס על רווחי הון על פי פקודת מס הכנסה ומס על פי חוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג 1963.
- 2) כל הוצאה אחרת בביצוע העסקה שעל פי ההסכם על הקונה להחזירה לרבות עמלה או ריבית בשל תשלום לשיעורין, ריבית או כל תשלום אחר בשל פיגור בתשלום ופיצויים בשל הפרת ההסכם כשאינן עמה ביטול העסקה, ולרבות מחירו של אריזות".

2. בהתאם לעמדת ביהמ"ש שנקבעה בפס"ד תק (ת"א) 5293/06 דוכן אבי נ' מדינת ישראל משרד המשפטים, עמדתנו היא כי החזר שכי"ט עו"ד והחזר הוצאות בגביית החוב אשר פוסק ביהמ"ש לטובת הזוכה בדין אינו בבחינת תמורה עבור "עסקה" החייבת במס כהגדרתה בסעיף 1 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – "החוק"). מדובר בסכום שנפסק לטובת הזוכה בדין, שגובהו נקבע ללא קשר לסכום ההוצאה בפועל.

על פי עמדתנו, סכום זה מהווה שיפוי שאינו בבחינת "עסקה" כהגדרתה בחוק ולפיכך אינו חייב במס ערך מוסף.

3. עם זאת, על פי עמדתנו, במקרים הבאים הסכומים שנגבים מהלקוחות נכללים בסעיף 7 לחוק והם חייבים במע"מ בידי העוסק שמקבלם:

א. החזרי הוצאות אכיפה וגבייה שהעוסק גובה מלקוחותיו.

- ב. החזרי הוצאות אכיפה וגבייה שהעוסק גובה מלקוחותיו במסגרת הסדר שנעשה עם הלקוח ללא הזדקקות להליך משפטי.
- ג. החזרי הוצאות אכיפה וגבייה שהעוסק גובה מלקוחותיו במסגרת הליך משפטי כאשר בית המשפט לא פסק החזר הוצאות אכיפה, גבייה, שכ"ט עו"ד וכו'.
4. לעמדתנו, במקרה הנ"ל הסכום הנגבה מהלקוח החייב הינו תקבול המתקבל במישור שבין החברה ללקוח ובהסכמתו, ונובע הן בשל שירותים שסופקו על ידי החברה לחייב והן בשל העמסת הוצאות אחרות בביצוע העיסקה שנוצרה לחברה ועל הלקוח להתזרן.
- בהתאם להוראות סעיף 7 לחוק, כלל התמורה המתקבלת בידי החברה, לרבות תשלומים בגין פעולות גבייה, תהא חלק ממחיר עיסקאותיה של החברה החייבות במס בשיעור מלא.
5. יודגש, כי אף אם מדובר ב"פיצויים" שניתנים לחברה בידי הלקוח, הרי שמדובר ב"פיצויים" בשל הפרת ההסכם כשאין עמה ביטול העסקה" הנכללים גם הם בסעיף 7 לחוק כרכיב החייב במע"מ.
6. בע"ש 59/90 מבני פלס נ' מנהל המכס והבלו נקבע כי פיצויים כאמור שהתקבלו בידי עוסק בשל שירותי עבר שניתנו בפועל מהווים חלק ממחיר העיסקה וחייבים במע"מ. בהתאם, במקרה דנן, הסכומים האמורים לעיל ששולמו לחברה בגין שירותי הגבייה הם סכומים שניתנו בגין שירותי עבר וחייבים במע"מ בשיעור מלא.
7. עוד יובהר בענייננו, כי על המלכ"ר להנפיק לחברה קבלה בגין התשלומים ששולמו לו ע"י החברה עבור הפעילות שניתנה על ידו לחברה.
8. החברה רשאית לנכות את מס תשומות שתשלם לעורכי דין או נותני שירותים אחרים בגין גביית החובות מלקוחותיה, במידה ותידרש לשירותים כאלה, בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 38 לחוק ועפ"י כל דין.